ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 506 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40,** τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20,** κατὰ μῆνα λ. **15,** ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10.**

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν,** *Ἀριθ.* 6, *ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 20 Ἰουνίου

Μόλις προχθὲς τὴν ἑσπέραν ἀνηγγέλθη τῷ κ. νομάρχῃ θετικῶς ὅτι ἡ βασίλισσα ἀνεχώρησεν ἐκ Τεργέστης τὴν 3 ὥραν μ. μ., ἔσπευσεν ἀμέσως εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀνήκοντος προγράμματος τῆς ὑποδοχῆς καὶ διάθεσιν τῶν κατ' αὐτὴν ὅσον οἷόν τε ἀξιοπρεπῶς. Ἐκτὸς τῶν ἀρχῶν, εἶδοποιήθησαν δι' ἰδιαιτέρων προσκλήσεων καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες κκ. πρέσβεις, καὶ ὁ ναυλοχῶν ἐν τῷ λιμένι γάλλος ἀντιναύαρχος κ. **Comte,** ἂν εὐαρεστῶνται, νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν, καὶ εὐχηθῶσι τὴν καλὴν ἄφιξιν εἰς τὴν βασίλισσαν.

Σήμερον τὴν 7 1/2 ὥραν, βολὴ κανονίου ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ φρουρίου ἀνήγγειλε τὴν ἐμφάνισιν τῆς θαλαμηγοῦ. Ὁ βασιλεὺς ἐπιβὰς ἀμέσως τῆς «Ἀφροέσσης» μετὰ τῆς οἰκογενείας ἔδραμεν εἰς προϋπάντησιν τῆς «Ἀμφιτρίτης».

Τὴν 9ην οἱ πρέσβεις τῆς Ἱσπανίας, Γερμανίας καὶ Ρουμανίας ἀνῆλθον εἰς τὴν νομαρχίαν, καθὼς καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Λατίνων, καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπή. Ἡ φρουρὰ ὡς καὶ οἱ κκ. ἀξιωματικοὶ, αἱ δύο μουσικαὶ, ἡ στρατιωτικὴ καὶ φιλαρμονικὴ, εἶχον παραταχθῆ καὶ καταλάβει τὰς παρὰ τὴν ἀποβάθραν θέσεις. Μετ' ὀλίγον ἀφίχθη καὶ ὁ ἀρχιρραβῖνος καὶ ὁ ἀντιναύαρχος.

Μέχρι τῆς 9 1(2 ὅλαι αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι κατέλαβον τὰς οἰκείας αὐτῶν θέσεις πλησίον τῆς ἀποβάθρας, ὁ νενομισμένος δὲ κανονιοβολισμὸς ἀπὸ τοῦ φρουρίου καὶ τῆς ναυαρχίδος ἀνήγγειλε τὴν ἀγκυροβόλησιν τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἀμέσως περιεστοιχίσθη τοῦτο ὑπὸ πλήθους λέμβων μετὰ πολιτῶν ζητωκραυγαζόντων καὶ κομιζόντων ὡραίας ἀνθοδέσμας διὰ τὴν σεπτὴν ταξειδιώτισσαν. Μετ' ὀλίγον νέος κανονιοβολισμὸς ἀνήγγειλε τὴν ἐπιβίβασιν τῆς βασιλικῆς συνοδείας ἐπὶ τῆς λέμβου, κατὰ τὴν ἀποβάθραν δὲ τῆς πολεως προηγήθησαν οἱ κκ. Νομάρχης, Δήμαρχος, οἱ ἐκ τοῦ παλατίου, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν θρησκειῶν καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Οἱ κκ. πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐτάχθησαν δεξιόθεν τῆς ἀποβάθρας, καὶ ἀριστερόθεν οἱ κκ. ἀξιωματικοί· εἰς δύο δὲ στίχους ἐν τῷ μέσῳ τὰ κοράσια τοῦ ἐνταῦθα παρθεναγωγείου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας λευχημονοῦντα, ὁδηγούμενα ὑπὸ τῆς διευθυντρίας, διδασκαλισσῶν καὶ τοῦ διοικητικοῦ τῆς ἑταιρίας συμβουλίου. Προσεγγισάσης τῆς βασιλικῆς λέμβου, ἀμέσως ἐξεπήδησεν αὐτῆς ἡ βασίλισσα χαριεστάτη, εὐτραφεστάτη καὶ ἐν προφανεῖ γηθοσύνῃ ὅτι ἐπάτει τὸ προσφιλὲς αὐτῆς ἔδαφος. Ἦν ἀφελῶς ἐνδεδυμένη φέρουσα ἐσθῆτα ἐξόχρουν, βυσσινόχρουν μὲν τὰ κάτω, κλαρωτὴν δὲ ἀνθόπλοκον τὰ ἄνω, καὶ πιλίδιον κλειστὸν προσδεδεμένον ἔμπροσθεν, πολὺ μικρόν, ὅπερ κατεδείκνυεν ἐμφαντικώτερον τὴν ροδόχρουν αὐτῆς, παρ' ὅλην τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ ταξειδίου, μορφήν. Ἀμέσως ἐδεξιώθησαν αὐτὴν ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος, καὶ κληρικοὶ καὶ διπλωμάται καὶ αἱ κορασίδες τοῦ Ἀρσακείου προσενεγκοῦσαι διὰ τῆς μικροτέρας ἐξ αὐτῶν ὡραίαν ἀνθοδέσμην. Ὁμοίως προσέφεραν αὐτῇ ἀνθοδέσμας ὡραίας ὁ ὑγειονόμος κ. Κεφαλᾶς ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ὁ Δήμαρχος καὶ εἴ τις ἄλλος παρὰ τὴν ἀποβάθραν, ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα αὐτῆς, αὕτη δὲ κατησπάσατο τὰς πρὸς δεξίωσιν κυρίας καὶ τὴν μικρὰν παιδίσκην.

Ἀμέσως κατόπιν ἐπεβιβάσθησαν ὁ βασιλεὺς, πετῶν ἀπὸ τὴν χαράν του, φέρων στολὴν τοῦ ναυτικοῦ, ὁ σοβαρὸς διάδοχος καὶ ὁ *κουβαρντᾶς* Γεώργιος, φέροντες τὸ εὐελπικὸν αὐτῶν ἔνδυμα καὶ τὰ λοιπὰ βασιλόπουλα, χαρούμενα καὶ πηδῶντα διὰ τὴν αἰσίαν ἄφιξιν τῆς μαμᾶς των. Ἐν ἀπείροις δὲ ζητωκραυγαῖς καὶ *οὐρὰ,* ἐπέβησαν τῶν ἁμαξῶν αὐτῶν καὶ κατηυθύνθησαν εἰς τὴν βασιλικὴν ἔπαυλιν τοῦ *ἀναπαυτηρίου* μου. Ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς βασιλίσσης ὁ γραμματεὺς Φιλοσοφῶφ καὶ δύο ἕτεροι ἀπέρχονται εἰς Ἀθήνας, οἱ ἄλλοι παραμενοῦσιν ἐνταῦθα μέχρι τέλους τοῦ μηνός. Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ ὑποδοχὴ ἐν ὀλίγοις, ἐγκάρδιος καὶ ἐκφραστικὴ, οὐχὶ ὅμως ὅπως ἔδει ἐπιδεικτικὴ καὶ πολυτελὴς ἐκ μέρους τῆς πλουσίας δημοτικῆς ἀρχῆς· νομίζω ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὀλίγα παντεριόνια παρὰ τὴν ἀποβάθραν ἢ ἔπρεπε νὰ ἦνε πολυπληθέστερα καὶ ἐπιδεικτικώτερα ἢ νὰ λείπουν ἐντελῶς· ὡσαύτως ὁ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας τάπης ἢ νὰ ἦνε τάπης καὶ ὄχι ράκος, ἢ ἔδαφος καὶ χῶμα. Τὸ βράδυ θὰ ἔχωμεν φωταψίαν, μουσικὰς, σπιανάδα, ἀλλὰ περὶ τούτων ἀκολούθως.

Κάποιος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μὲ ὅλας τὰς προφυλάξεις καὶ τὰς καθάρσεις καὶ τὰς δημοσιεύσεις, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα σύντονα καὶ δραστήρια ἐπὶ τῇ ἐκραγείσῃ ἐν Αἰγύπτῳ χολέρᾳ, ἐπληροφορή-

θημεν ἀσφαλῶς ὅτι γράμματα ἐπιχόλερα ἐδόθησαν **ἀκάπνιστα** εἰς τινα τραπεζικὰ γραφεῖα ἐδῶ, τοῦθ' ὅπερ, ἂν ἀληθεύῃ, ὑπερβαίνει καὶ αὐτῶν τῶν ἄγγλων τὴν ἀπάθειαν, *σπληνιώτατα* ἀποφανθέντων, ὅτι καὶ ἡ ζωὴ εἶναι πολύτιμος, καὶ τὸ ἐμπόριον δὲν πρέπει νὰ παραμελῆται. Συνιστῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐρευνήσῃ ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἔχεται ἀληθείας· νομίζομεν ὅτι πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, ἐρόσον ἐπίκειται ὁ κίνδυνος τῆς ἐπαράτου νόσου, ὀφείλει ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πύργου ὅτι αἱ προσεχεῖς δημοτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσιν ἐκεῖ μετ' ἀγρίου πείσματος μεταξὺ τῶν Κριστενιστῶν καὶ Αὐγερινιστῶν. Λόγους λοιπὸν οἱ μὲν, λόγους καὶ οἱ δὲ, παρελάσεις αὐτοὶ ἱππικὰς μὲ φουστανελλοφόρους, ἐπιδείξεις ἐκεῖνοι ἱππικωτέρας μὲ φουστανελλάδες, προκλήσεις οὗτοι ἀπειλητικάς, διαπληκτισμοὺς ἐκεῖνοι καὶ ρεβολβεριαῖς· καὶ πεῖσμα ἀκόμη, προσθέτει ὁ γράφων ἡμῖν ἐκεῖθεν **ἄγνωστος,** μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ψηφοφορίας. Ἐντούτοις λησμονῶν τὰ ἐκλογικὰ πρὸς στιγμὴν, καὶ μισοκλείων τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸ τοῦ εἰμιαγρίου παρόντος, διαβλέπει ὡς ἐν ὀνείρῳ λαμπρὸν τὸ μέλλον τοῦ Πύργου.

Ὁ νεαρὸς σιδηρόδρομος ὑφ' οὗς ὅρους ἐσυστήθη ἐκεῖ, καὶ ὡς κάλλιστα διευθύνεται, θεωρεῖται ὁ πρόδρομος τῆς μεγάλης ἐμπορικῆς προόδου τοῦ Πύργου καὶ τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ ἐκπολιτήσεως, ὁπόταν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἐκλείψῃ ἡ φουστανέλλα, ἀλλὰ θὰ ἐκλείψουν βεβαίως τὰ ἐκλογικὰ πάθη καὶ οἱ ἀλληλοσκοτομοί. Δὲν λησμονεῖ δὲ οὔτε τὸν κ. Τσιγγρὸν ὁ γράφων, οὔτε τὴν ὑποδοχὴν ἣτις τῷ ἐγένετο, οὔτε τὴν ἀναγόρευσιν αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου πυργίτου, καὶ κλείει τὴν ἐπιστολήν του μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ εὐλογιὰ ἐκεῖ εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν ἀκμήν της, ἀλλ' ὅτι συνεχωνεύθη σχεδὸν μὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιδημίαν τῶν ἐκλογῶν! . . Ἐξαίρει δὲ ὑπὲρ πάντας καὶ πάντα, τὸν ἐκεῖ διευθυντὴν τοῦ σιδηροδρόμου κ. Φρὲν περὶ οὗ καὶ ἄλλοι μᾶς γράφουσι πολλὰ καὶ καλά.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου ἐπρονόησε νὰ ἐκδώσῃ ἐγκύκλιον, ἀπαγορεύουσαν αὐστηρῶς εἰς τὸν ὑπ' αὐτὸν κλῆρον πᾶσαν ἀναμίξιν εἰς τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογάς. Τί κρῖμα νὰ μὴ ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ἕνας καλόγηρος, ὀνόματι Ἱερόθεος, ἐκ τῆς μονῆς Πεντέλης, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἀπό τινος εἰς τὸ Χαλάνδρι, καὶ προφασίζεται μὲν ὅτι μένει ἐκεῖ λόγῳ ἀσθενείας, ὁ ἱερώτατος, ἀλλὰ πράγματι διότι εὑρίσκεται εἰς ἀδιάλειπτον ἐργασίαν ψηφοθηρίας, νύκτα καὶ ἡμέραν, ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων δημάρχων. Καὶ προσποιῆται τὸν ἀσθενῆ διὰ νὰ μὴ ταράξῃ τοὺς κύκλους του ὁ Μητροπολίτης· ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἴσα ἴσα, μεριμνῶ περὶ τῆς πολυτίμου ὑγείας του, πρέπει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης νὰ τὸν στείλῃ ἑκόντα ἄκοντα εἰς τὸ μοναστῆρι του τῆς Πεντέλης ὅπου ἡ αὔρα τοῦ βουνοῦ εἶνε μόνη κατάλληλος νὰ τὸν ἰατρεύσῃ.

Ὁ ἰατρὸς κ. Π. Παμπούκης ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους, ἀφοῦ ἤδη διέμεινεν ἐπὶ διετίαν εἰς τὸ πολιτικὸν νοσοκομεῖον ὡς ἰατρὸς τοῦ παθολογικοῦ τμήματος.

Δὲν ἦτον ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν παριστάνοντο χθὲς οἱ **Περαταί,** τοὺς ὁποίους τόσον εὐτυχῶς μετερύτευσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μας ὁ κ. Λεονάρδος, καὶ ὅμως οὐδέποτε παρετηρήθη τόση πλησμονὴ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Παραδείσου, ὅση χθές. Πρὸ τῆς εἰσόδου ἐν βίᾳ ἑστοιβάζοντο οἱ προσερχόμενοι, δυσκόλως κατορθοῦντες νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὰς θέσεις των, αἵτινες πᾶσαι ἦσαν κατειλημμέναι, αἱ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας, καὶ οἱ διάδρομοι. Διότι, βλέπετε, οἱ Περαταί, δρᾶμα ἐκ πέντε πράξεων καὶ πεντακισμυρίων πυροβολισμῶν, εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν δημοτικὸν θέαμα παρὰ τῷ ἡμετέρῳ κοινῷ, ἐξόχως τερπόμενον ἐκ τῆς ἀλλεπαλλήλου ἐκείνης διαδοχῆς Μεξικανικῶν σκηνῶν, μυθιστορικῶν, ἀγρίων, ἀπροσδοκήτων, ἀπιθάνων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τίγρεων καὶ ὄφεων καὶ πειρατῶν καὶ διαθηκῶν καιομένων καὶ ἀνευρισκομένων, καὶ σκοτωμῶν ἐπὶ σκηνῆς μετὰ μακροὺς προεισαγωγικοὺς ἐπὶ τούτῳ διαλόγους, καὶ χειροκροτοῦν τὸν θαυμάσιον ὄντως Ἀμερικανὸν Σπύρον Ταβουλάρην, καὶ τὸν ρόλον τοῦ Νικηφόρου. Δυστυχῶς πρὸ τοῦ τέλους τῆς παραστάσεως, τὰ φῶτα τοῦ θεάτρου, ἀλλοίαν τρέφοντα ἰδέαν, ὡς φαίνεται, περὶ τοῦ δράματος, ἐνύσταζαν βαρύτατα, καὶ ἐκινδύνευσαν νὰ μᾶς ἀφήσουν εἰς τὰ σκοτεινά.

Μοναδικὴ ὑπῆρξεν ἡ προχθεινὴ ἀνάβασίς μας μὲ τὸ Τραμβαΐ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας. Μόλις ἐξεκίνησεν ἡ ἅμαξα διὰ τῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων, τὰ δύω ἐκ τῶν τετραπόδων, οἱ ἡμίονοι ἅτινα τὴν ἔσυρον, ἐν πλειοψηφίᾳ ἀπεφάσισαν νὰ τραπῶσι τὴν πρὸς τοὺς σταύλους ἄγουσαν, ἐν ᾧ ὁ ἵππος μάτην προσεπάθει, οἱονεὶ διαμαρτυρούμενος, νὰ προχωρήσῃ ἐπὶ τῆς χαραγμένης ὁδοῦ. Οἱ ἡμίονοι ἑπόμενον νὰ πᾶνε στὸ ἀχοῦρι· τρὶς καὶ πλειότερον ἐπειράθησαν οἱ ὁδηγοὶ νὰ συνετίσωσι τὰς ἡμιόνους καὶ νὰ τὰς ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς *ὁμονοίας*· ἦσαν ἀμετάπειστοι! καμτσικαῖς λοιπὸν καὶ λακτίσματα, φωναῖς καὶ χρεμετισμοί, ἀλλαλαγμοὶ καὶ γιουρούσια! ἐπὶ τέλους εἰς τῶν ἐπιβατῶν *ντιλετάντες* βεβαίως τῆς ἱππικῆς τέχνης, ἔλαβε εἰς χεῖρας του τὰ ἡνία καὶ τὸ καμτσίκι, οἱ δὲ ἡμίονοι, ἀφοῦ ἔφαγαν παρὰ μίαν τεσσαράκοντα ἐνέδωκαν ἐπὶ τέλους νὰ προχωρήσουν ἐν μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν ὅλων τῶν ἐπιβατῶν, καὶ τῶν βωβῶν παραπόνων τοῦ πτωχοῦ ἵππου, ἅτινα θαυμασίως θὰ διερμηνεύοντο ὑπὸ τοῦ Λασκαράτου διὰ τοῦ παροιμιώδους του ἐκείνου

ἐδέρνανε τὸ ἄλογο ἐκεῖ ποῦ τοῦ πονεῖ
κ' ἐκεῖ τὸ δύστυχο ἐσκουζε *λαμὰ σαβαχθανί!*

Δὲν ἠδύνατο ἄρα ἡ Διεύθυνσις νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς ἡμιόνους διὰ τῶν ἵππων, καὶ τὴν πληθὺν τῶν ὁδηγῶν δι' ὀλίγων καὶ καλῶν ἡνιόχων; τοιουτοτρόπως θὰ ἀπέφευγε καὶ ἐνδεχόμενα δυστυχήματα.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ

Ὅσῳ προσεγγίζει ἡ ἡμέρα καθ' ἣν οἱ δημόται τῶν Ἀθηνῶν θὰ ἀναδείξωσι τὸν ἄρχοντα τοῦ δήμου των, τόσῳ ἡ βασιλεία των ἐπιτείνεται καὶ τὰ ἐν ταῖς αἰθούσαις καὶ τοῖς ὁδοῖς μειδιάματα τῶν ὑποψηφίων δημάρχων αὐξάνουσι καὶ πληθύνονται. Ἑκάστη ψῆφος, τίς οἶδεν ἀντὶ πόσων ὑποκλίσεων καὶ φιλοφρονημάτων ἀνταμείβεται! Τρεῖς εἰσὶν οἱ μεγαλητέραν κατανάλωσιν τούτων ποιοῦντες ἐκ τῶν ὑποψηφίων τῆς πρωτευούσης δημάρχων, ὁ πρώην τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητὴς κ. Φρεαρίτης, ὁ πλούσιος κ. Μελᾶς, καὶ ὁ νῦν δήμαρχος, καθ' ὅσον πέριξ τῶν τριῶν τούτων περιστρέφονται αἱ σκέψεις τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἐκλογέων, καὶ μεταξὺ αὐτῶν φαίνεται ὅτι θὰ κριθῇ ὁ ἀγών.

Τὸν κ. Φρεαρίτην ἐξετιμήσαμεν ἄλλοτε ὡς καθηγητὴν, ὡς πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐπεθυμοῦμεν ὅμως νὰ μὴ ἐβλέπομεν ἤδη αὐτὸν ἐγκολπούμενον τὰς διαφόρους κομματικὰς ἀποχρώσεις κατὰ τὴν ἐκλογικὴν πάλην, καὶ καθιεροῦντα τὴν πολιτικὴν τῶν κομμάτων εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Ἠθέλομεν νὰ κατήρχετο ὡς ὑποψήφιος ἐκ μέρους τῶν δημοτῶν καὶ οὐχὶ τῶν κομματαρχῶν τῆς πρωτευούσης· νὰ ἠρέτο τὴν δύναμίν του ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν κομματικῶν συνδυασμῶν. Τὸν ἠθέλομεν λαοπρόβλητον ὑποψήφιον καὶ οὐχὶ ὑποψήφιον δήμαρχον μὲ χροιὰν βουλευτικήν. Δὲν ἔπρεπε μετὰ τοσαύτης παρρησίας νὰ καθιερωθῇ καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἡ ὀλέθριος ἀρχή, ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς τοὺς δήμους τῶν λοιπῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχιῶν, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ δημάρχου ὑποστηρίζεται ὁ βουλευτὴς. ἀρχὴ σαλεύουσα τὰς βάσεις τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας, καθιστῶσα τὸν δήμαρχον ὑποχείριον τᾶς πολιτικῆς, καὶ κυλίουσα τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν κονίστραν τῶν κομματικῶν παθῶν.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ πρῶτον τοῦ κ. Φρεαρίτου βῆμα ἀποδοκιμάζομεν, χωρὶς νὰ παύσωμεν ἀναγνωρίζοντες καὶ τὰ προσόντα αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ δευτέρου τῶν ὑποψηφίων τοῦ κ. Μελᾶ οὐδὲν ἄλλο ἐκ τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ γινώσκομεν, ἢ ὅτι εἶναι πλούσιος. Ἂν τὰ πλούτη εἶναι προσόν, βεβαίως τότε οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἔχει τοιοῦτον καὶ ὁ ὑποψήφιος οὗτος.

* * *

Τὸν τρίτον τῶν ὑποψηφίων, κ. Σοῦτσον, τὸν καὶ νεώτερον, οὐχὶ μόνον καλῶς γνωρίζουσιν οἱ δημόται τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ καὶ ἐδοκίμασαν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἣν ἐπιδιώκει. Τὸ παρελθὸν αὐτοῦ εἶνε ὁ ἄψευδης τοῦ μέλλοντός του μάρτυς. Ἡ περὶ αὐτοῦ κρίσις εἶνε ἀσφαλής, ὡς στηριζομένη ἐπὶ δεδομένων γεγονότων, ἐπὶ τῶν πραγμάτων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ κενῶν φράσεων καὶ ἀορίστων ὑποσχέσεων, τὸ μόνον καταφύγιον τῶν μὴ δυναμένων ὡς ἐκ τοῦ παρελθόντος των νὰ θέσωσι τὰς βάσεις τοῦ μέλλοντός των. Ἂν ἦνε ἀληθὲς ὅτι ὁ δήμαρχος εἶνε ὁ πατὴρ οἰκογενειαρχικῆς ἐξουσίας, ἂν ἦνε ἀληθέστερον ὅτι ἅπασαι αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ πρέπει νὰ τείνωσιν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς εὐημερίας τῶν δημοτῶν, ὅτι ὀφείλει νὰ γινώσκῃ καλῶς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, νὰ πονῇ ὑπὲρ τῶν δημοτῶν του, νὰ μὴ φείδηται κόπων ὑπὲρ τῆς εὐημερείας αὐτῶν, νομίζομεν ὅτι τὰ παρελθὸν τῆς ληγούσης ἤδη δημοτικῆς περιόδου δικαιοῖ πάντα ἐχέφρονα νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Σούτσου ὁ δῆμος Ἀθηναίων ἐξυπηρετήθη μετὰ πάσης ἀροσιώσεως καὶ πατρικῆς μεριμνης.

Δὲν δύναταί τις ἀληθῶς, κρίνων ἄνευ τινος ἐπηρείας καὶ ἀπὸ ὑψηλοτέρας σκοπιᾶς προσβλέπων, νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ δήμου τῆς πρωτευούσης, κατὰ τὸ διάστημα τῆς διοικητικῆς περιόδου του, ἔλαβε μεγάλην πρὸς τὰ πρόσω ὤθησιν, ὅτι ἐπετελέσθησαν ἔργα πολλὰ καὶ μεγάλα κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον τοῦτο διάστημα, ὅτι ἡ διαχείρισις τοῦ χρήματος τοῦ δήμου καὶ τῶν προσόδων ὑπῆρξε πατρική, ὅτι τέλος ἀντεπροσώπευσεν ἐπαξίως τὸν πρῶτον τοῦ κράτους δῆμον. Αἱ ὑδραυλικαὶ ἐργασίαι δὲν εἶνε τυχαῖα κατορθώματα, ἐάν τις λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν ἔκτασιν αὐτῶν, τὰ προσκόμματα καὶ τὰς ἀπείρους δυσχερείας, αἵτινες παρενεβάλλοντο εἰς αὐτάς. Ἐτετραπλασιάσθη τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως καὶ διωχετεύθη καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα αὐτῆς σημεῖα. Κατεσκευάσθησαν ἀρκεταὶ ὑπόνομοι, πολυπληθεῖς κρῆναι, καὶ ἡ καθαριότης τῆς πόλεως διετηρήθη ὅσῳ τὸ δυνατὸν καλῶς.

Εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας ταύτας ὁ κ. Σοῦτσος ἐπεδείξατο καὶ δραστηριότητα καὶ μέριμναν ὑπὲρ τοῦ δήμου, τοιαύτην ἣν δὲν δύναταί τις νὰ ἀρνηθῇ, ὅσῳ δύστροπος καὶ ἂν ἦνε. Τίς δὲν εἶδεν αὐτὸν τρέχοντα καὶ μεριμνῶντα ὑπὲρ τῶν ἔργων τοῦ δήμου; Τίς δύναται νὰ μὴ παραδεχθῇ, κρίνων δικαίως, ὅτι τὰ ἐπιτελεσθέντα δημοτικὰ ἔργα εἶνε ἀποτελέσματα τῆς μεγάλης του δραστηριότητος καὶ τοῦ πόθου τοῦ νὰ ἀνυψώσῃ τὸν δῆμον τῆς πρωτευούσης εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ περιωπήν;

Οὐδεὶς ἠγνόει βεβαίως τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τοῦ δήμου, ὅτε ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχή, καὶ οὐδεὶς πάλιν σήμερον ὑπάρχει ὁ μὴ διαμρίνων τὴν ἐπελθοῦσαν ὑπ' αὐτῆς μεγάλην μεταβολήν. Πρέπει νὰ ἦνέ τις ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας ἢ νὰ ἐλαύνηται ὑπὸ κομματικῶν παθῶν διὰ νὰ ἀρνηθῇ ὅ,τι ὀφείλει κατὰ καθῆκον γὰ παραδεχθῇ, τὴν διὰ τῶν ἔργων ἀποδεδειγμένην ὑπὲρ τοῦ δήμου ὑπηρεσίαν, καὶ τὴν μεγάλην διαφορὰν μεταξὺ τῆς προκατόχου δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς νῦν τοιαύτης. Ἀρκεῖ ὡς παράδειγμα τοῦ δευτέρου ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ δήμου διπλασίασις τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

Αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γεγονὸς πείθει πάντα περὶ τῶν ἐλατηρίων ἅτινα ὤθησαν τὰ πρῶτα βήματα τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς, ἅμα ἐκλήθη ὑπὸ τῶν δημοτῶν πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντός της.

Δὲν θὰ ἦτο τις τελείως εὐσυνείδητος, ἐὰν δὲν παραδέχετο καὶ ἐλλείψεις τινάς, ἐπελθούσας εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς δημοτικῆς περιόδου. Ἀλλ' ἐν μιᾷ νυκτὶ δὲν δύναταί τις νὰ μεταβάλῃ τὰ πάντα, οὔτε ἐκτελοῦνται ἔργα τοσαῦτα ἄνευ μηδεμιᾶς ἐλλείψεως.

* * *

Βοῶσι περὶ γενομένης δῆθεν σπατάλης τοῦ πλούτου τοῦ δήμου, περὶ ἐλλείμματος, ἀλλὰ τίς εἶνε τοσοῦτον ἀδαής, ὥστε νὰ ἀγνοῇ ὅτι αἱ λέξεις, ἔλλειμμα, σπατάλη, εἶνε ἡ ζύμη ἐξ ἧς πλάττουσι τὰ στερεότυπα ἐπιχειρήματα οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνατρέψωσι καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωσι τοὺς παρουσιάζοντας ὡς πρόγραμμα αὐτῶν ἔργα καὶ τετελεσμένα γεγονότα; Δι' ἀριθμῶν ἤδη κατεδείχθη ἡ πατρικὴ διαχείρισις τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τῶν ἔργων εἶνε ἐντελῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι ἀφοσίωσις ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ δήμου, πόθος ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως αὐτοῦ, ὡδήγησαν καὶ ὁδηγοῦσι τὰ βήματα τῆς νῦν δημοτικῆς ἐξουσίας, ὥστε ἀλλοῦ πρέπει νὰ προστρέξωσι διὰ νὰ ἀρυσθῶσιν ἐπιχειρήματα οἱ θέλοντες νὰ προσποιῶντσι ἀμβλυωπίαν.

Εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην βεβαίως ὄχι, διότι δὲν γνωρίζομεν νὰ ὑπάρχῃ κάμμία σχέσις μεταξὺ τῶν εὐαγγελικῶν τούτων ἀρχῶν καὶ τῆς ἱκανότητος περὶ τὴν διαχείρησιν τῆς ἐξουσίας. Ὁ ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος δύναται νὰ ἀναμένῃ τὴν ἐξ ὕψους ἀρωγήν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν ψῆφον τῶν δημοτῶν, διότι *ἡ βασιλεία του οὐκ ἔστι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου*· ἀλλὰ καὶ τίς δὲν ἔδωκεν ἄρτον εἰς τὸ *ὀφφαρὶ* καὶ *λάδι* εἰς τὴν *χήραν*; Δύναταί τις διὰ τῶν ἔργων τούτων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ πατήσῃ εἰς τὸ κατώφλιον τῆς ἐξουσίας!

Μᾶς λέγουσι πάλιν: πρέπει νὰ ἀνανεοῦται τὸ πρόσωπον τοῦ δημάρχου κατὰ πᾶσαν τετραετίαν, διὰ νὰ δοκιμάζωνται ὅλοι. Ἀπέχομεν νὰ ἀνασκευάσωμεν ἐπιχείρημα τοσούτῳ γελοῖον, διότι θὰ εἴχομεν ἀνάγκην γελοιωδεστέρων σκέ-

ψεων. Εἶνε ἀηδὲς νὰ ζητῇ τις ν' ἀνασκευάζῃ τοιαύτας σκέψεις, ἐνῷ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ κοινοῦ ἔργα τετελεσμένα. Καταπίπτουσιν ἀφ' ἑαυτῶν αὗται, ὡς ἀβέβαιοι καὶ ἀόριστοι.

***

Ἔχοντες λοιπὸν οἱ δημόται Ἀθηνῶν ἀφ' ἑνὸς παρελθόν, ἔργα, δεδοκιμασμένα πρόσωπα, δεδοκιμασμένην διαγωγήν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προγράμματα, κενὰς ὑποχέσεις, διατετορνευμένας φράσεις, δύνανται ἀσφαλῶς νὰ κρίνωσι καὶ νὰ σχηματίσωσι πεποίθησιν ἀληθῆ, ἑδραίαν, ὅπως διὰ τῆς ψήφου των ἐκφέρωσι τὴν ἐτυμηγορίαν των.

Ὀρθοφρονοῦντες ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐρεισδόμενοι, δὲν δύνανται ἢ νὰ συνεχίσωσι διὰ τῆς ψήφου των τὸ ἔργον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐὰν θέλωσι νὰ ἴδωσι τὸν δῆμον τῆς πρωτευούσης ἐκεῖ ὅπου ἐμπρέπει αὐτῷ.

Λυκαβητινὸς

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Δεληγεωργικοὶ καὶ Τρικουπικοὶ παλαίουσιν ὡς μονομάχοι. Ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης ἔρθασεν ἤδη ἐκεῖ. Οἱ πρῶτοι χρησιμοποιοῦσι τὰ κεφάλαια τῆς ἀντιπολιτεύσεως· οἱ δεύτεροι τὰ κεφάλαια τῆς κυβερνήσεως. Οἱ τελευταῖοι ἀνοίγουν βίβλους ταμιακὰς καὶ εἰσαγγελικάς, προσωποκρατοῦν ὀφειλέτας ἐκ δεκάτων παλαιῶν χρήσεων, ἐναντίον τοῦ ἐνεργητικοῦ νόμου τοῦ δίδοντος προθεσμίας μέχρις Ἀπριλίου 84, καὶ ἀφοῦ δώσουν τὸν ὅρκον τῆς πίστεως ὅτι θὰ ψηφίσον τὸν ὑπουργικὸν ὑποψήφιον, ἀπολύονται· ἐκδίδουν κατασχετήρια διὰ πλημμελήματα, διατάττοντες τὴν Εἰσαγγελίαν νὰ μὴν ὑποβάλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον περαιωμένας τὰς δικογραφίας, ἕως οὗ προσέλθωσι τῷ κ. Θεμιστοκλεῖ Τρικούπῃ οἱ συγγενεῖς καὶ δώσωσι τὸν ὅρκον τῆς πίστεως· διώρισαν πολλοὺς προσθέτους προσωρινοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὰ Ταμεῖα, τὰς Ἐφορίας καὶ τὰς ἁλυκάς· παύουν καὶ ἀπειλοῦν μὲ παύσεις ἄλλους. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ τῶν ὑπαλλήλων, οἱ γέροντες πρωτοκολλῆται, ἀντιτάσσοντες περιφρόνησιν εἰς τὴν ἀπειλὴν καὶ λέγοντες : παύσατέ με, ἐγὼ εἶμαι δεληγεωργιστής, ὅ,τι δουλειὰ νὰ κάμω, θὰ μπορέσω νὰ βγάλω τὸ καβέλι τῶν παιδιῶν μου.

Ἐν Παραχελωΐτιδι ἔχομεν ἀγριώτερα ἐπεισόδια· τὸ κόμμα τοῦ πρωθυπουργοῦ ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῇ καὶ τραμπουκικώτερον. Καὶ δὴ παλληκαράς τις ἦλθεν εἰς λόγους ἐντὸς καφενείου ἐν Νεοχωρίῳ μὲ τὸν υἱόν ἑνὸς Παππακότση· εὐτυχῶς παρεμβάντες οἱ παριστάμενοι τοὺς ἐχώρισαν· τῇ ἐπαύριον ὅμως, συναντήσας ὁ παλληκαρᾶς τὸν νέον ἐπὶ κάρρου ἐπιστρέφοντα μὲ τὸ δίκανόν του ἀπὸ τὰ κτήματά του τὸν προκάλεσε διὰ πιστολίου· ὁ νέος ἀπήντησε διὰ τοῦ ὅπλου, καὶ ὁ παλληκαρᾶς ἐφονεύθη.

Ὥστε ἡ πάλη προμηνύεται σφοδροτάτη· μεθ' ὅλα οἱ δεληγεωργικοὶ νομίζουσι βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δύο δημάρχων εἰς τὰς δύο πόλεις· ἀμφιβάλλουσι δὲ διὰ τὸν τῆς Μακρυνείας, διότι ἐκεῖ ἐξετέθησαν δύο ὑποψήφιοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀΐδά.

Εἶνε φαίνεται ἀποφασισμένον εἰς τὰς ἀνερευνήτους βουλὰς τοῦ Θεοῦ τῶν Ὀλυμπίων. . . Τσόχα νὰ μὴν ἐπιτύχῃ κἀμμία ἐκ τῶν παραστάσεων, τὰς ὁποίας μᾶς προσφέρει καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὰ ἀνάκτορά του. Ἐνῷ ὅμως αἱ ἐχθρικαὶ αὐτοῦ διαθέσεις ἐξεδηλώθησαν εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ μέχρι τοῦδε μελοδράματα, πάντες ἤλπιζον ὅτι πρὸς τὴν **Ἀΐδὰ** θὰ ἐδεικνύετο προσηνέστερος, διότι πρὸς τὸν **Γουαρανῆ**, μετὰ τοῦ ὁποίου στενώτατα συνδέεται ἡ Ἀΐδὰ καὶ λόγῳ μουσικῆς συνθέσεως καὶ λόγῳ καταγωγῆς καὶ λόγῳ ἐκπολιτίσεως ἐδείχθη εὐμενὴς πρὸ πάντων ὅμως διότι ἐπιστεύετο, ὅτι θὰ ἐμαλάσσετο ἐκ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ πλήθους, ὅπερ πρὸ καιροῦ ἤδη ἀνέμενε τὴν **Οὐρανέαν Ἀΐδὰ** νὰ τὴν ἀναβιβάσῃ εὐπρεπῶς εἰς τὰ Ὀλύμπια ὁ κ. Τσόχας.

Ἀλλ' *ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων* κλ. διότι ὁ κ. Τσόχας πρὸ ἡμερῶν εἶχε συγκαλέσει θεατρικὸν συμβούλιον, κατὰ τὸ ὁποῖον διένειμε τὰ πρόσωπα ὁ ἴδιος, καὶ καθ' ἃ λέγεται ὅτι ἔλαβε χώραν τὸ ἱλαρώτατον τοῦτο ἐπεισόδιον. Ἐπρόκειτο τὸ περὶ τοῦ Βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων, τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ὁ κ. Τσόχας διὰ τελεσιδίκου καὶ δικαίας ὁμολογουμένως ἀποφάσεως ἀνέθηκεν εἰς τὸν δεύτερον βαρύτονον. . .

— Πῶς κύριε Ἰμπρεσάριε, εἶπεν οὗτος, ἐννοεῖτε νὰ μὲ προσβάλλετε ; ἐγὼ δὲν λαμβάνω δευτερεῦον πρόσωπον.

— Τί, τί, διέκοψεν ὁ κ. Τσόχας, δευτερεῦον πρόσωπον κοτσάμου βασιλειᾶς ; τί λές βρὲ ἀδερφέ ;

Καὶ ἐπείσθη ὁ βαρύτονος καὶ ἀνεδέχθη τὴν βασιλείαν τῆς Αἰγύπτου. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον πρόσωπον, ἡ πτωχὴ Ἀΐδά, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπεν ὁ κ. Ἰμπρεσάριος νὰ δείξῃ μεῖζονα εὐλάβειαν ἢ τοὐλάχιστον πλειοτέραν διάκρισιν, παρεξηγήθη καὶ παρερμηνεύθη ἀπόνως ἀνατεθεῖσα εἰς τὴν κ. Βοτταρέλη, ἥτις εἶνε πολλῷ ὑποδεεστέρα τῆς κ. Γκιβάνη καὶ ἥτις ἀπεδείχθη καὶ εἶνε ἐντελῶς ἀνίκανος νὰ ψάλῃ τὴν Ἀΐδάν. Τὸ νεώτατον τοῦτο μελόδραμα τοῦ Βέρδη ἐγράφη διὰ φωνὴν μεγάλης δυνάμεως καὶ οὐχὶ διὰ φωνὴν ἐλαφρὰν, ὁποία εἶνε ἡ τῆς κ. Βοτταρέλη· καὶ διὰ τοῦτο ὅταν τὸ πρῶτον εἰσήχθη ἐν Κάϊρῳ, ἡ Ἀΐδὰ δὲν ἤρεσε, διότι ἡ μέλψασα αὐτὴν γυνὴ ἦτο ἐκ τοῦ εἴδους τῆς κυρίας Βοτταρέλη· ὅταν δὲ ἡ γυνὴ ἐκείνη ἀντεκατεστάθη δι' ἄλλης ὑψιφώνου δυνάμεως ὁ ἰταλὸς ψάλτης ἤρατο ἀληθῆ θρίαμβον.

Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἡμετέρα ὑψίφωνος ἤρεσεν ἀρκούντως εἰς τὸν Φάουστ, καὶ εἰς τὴν Τραβιάταν ἐν μέρει, ἀλλ' ἀπέτυχε οἰκτρὰ ὑποκριθεῖσα τὸ πρόσωπον τῆς Ἀΐδα. Το καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀρχῆς ἀπεδοκιμάσαμεν τὴν φωνὴν τῆς κ. Βοτταρέλη, διότι καὶ ἀσθενεστάτη εἶνε, ἀκατάλληλος ἑπομένως ἐν ὑπαιθρίῳ θεάτρῳ, καὶ ὀλίγον μεταλλικὴ καὶ παρὰ πολὺ *τρεμουλιάρα*. Καὶ πόσον ἄδικος ὑπῆρξεν ἀληθῶς ὁ κ. Τσόχας προς τὸν διακεκριμένον τενόρον κ. **Λεσάντης** συνταυτίσας τὴν τύχην του ἢ καλλίτερον τὴν φωνήν του μὲ τὴν ὅλως δυσανάλογον καὶ ἀνεπαρκῆ φωνὴν τῆς κ. Βοτταρέλη. Ἡ φωνὴ τοῦ ἀρίστου καλλιτέχνου, διαυγής, ἰσχυρά, ἠχηροτάτη, πλήρης πάθους καὶ ἐκφράσεως, σχεδὸν ἐμειοῦτο, ἐσφαλλεν, ἐδειλία καὶ ἐχάνετο εἰς τὸ κενὸν ἐκεῖνο τοῦ θεάτρου καὶ εἰς τὸ κενὸν τοῦ λάρυγγος τῆς ὑψιφώνου, ἥτις οὐδόλως ἐβοήθει, οὐδὲν ἀνεπλήρου καὶ σχεδὸν ἐπνίγετο ἐν τῇ ἀσθενείᾳ της, μὴ ἔχουσα ἄλλο ἐφόδιον εἰμὴ τὸ μονότονον ἐκεῖνο τρέμουλο, ὑπενθυμίζον πιστώτατα τὸ *τρέμουλο* τῆς φισαρμόνιας ὑποβοηθοῦν τρόπον τινα τὸ ᾆσμα βοῶντος καντα̃δόρου ἐν τῇ ἐρήμῳ !

Ἐν τούτοις ἀπηλαύσαμεν τὸν λαμπρὸν καλλιτέχνην ἀποδιώκοντες τῶν ὤτων μας πάντα ἄλλον παράχορδον καὶ ἀφόρητον ἦχον, ἰδίως δσάκις ἀνεμιγνύετο ὁ χορός, κατὰ γράμμα ἀποτρόπαιος ἀποδειχθεὶς κατὰ τὸ μελόδραμα τοῦτο. Ὁ βαρύτονος ἤρεσεν ἀρκετὰ μὲ τὴν γλυκεῖαν κουρασμένην φωνήν του, ἡ κοντράλτα δὲν ἤρεσεν καθόλου, ὁ δὲ καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Τσόχα νὰ ὑποκριθῇ τὸν Βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων δὲν διέψευσε ποσῶς τὴν πεποίθησίν του καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ κοινοῦ.

Μάγκας.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 803)

Τὴν ἐπαύριον ἔδωκεν ἐλευθερίαν εἰς πάντας τοὺς ὑπηρέτας νὰ ἐξέλθωσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Οὗτοι δὲ ἐπωφελούμενοι τῆς δοθείσης ἀδείας, τοῦ νὰ μεταβῶσι τῇδε κἀκεῖσε ἀνεχώρησαν πάντες ὁμοῦ πρὸς διασκέδασιν εἰς ἅγιον Γερμανὸν, οὐδόλως ἀναλογισθέντες ὅτι ὁ βαρόνος ἠθέλησεν ἀπλούσταστα ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς παρουσίας των.

Δὲν ὤφειλε καὶ αὐτὸς νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ πρὸς μετοικεσίαν του ; Τὸ τοιοῦτο δὲ δὲν ἦτο μικρά τις ὑπόθεσις. Δὲν μεταφέρονται ἑκατομμύρια, ὡς συνήθης τις σάκκος. Σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν διῆλθε κλείων ἀσφαλῶς ταμεῖα, ἐν οἷς συνεσώρευσε τὸ χρυσίον, τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια, τὰς ἀξίας, καὶ ἀναισχύντως καὶ ἄνευ τύψεως τῆς συνειδήσεως τὰ κοσμήματα, ἅπερ ὁ ἀδελφός του ἔδωκε τῇ συζύγῳ του.

Εἶναι ἀληθές, φεῦ ! ὅτι ἡ ταλαίπωρος Λουκία δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκην τῶν ἀδαμάντων, ρουβινίων καὶ σμαράγδων. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα τῆς πολυτελείας, τὰ ὁποῖα τόσαι γυναῖκες ἐπιθυμοῦσι, δι' αὐτὴν ἦσαν χωρὶς ἀξίας.

Τέλος ἡ ὑπὸ τοῦ βαρόνου ἀναμενομένη στιγμὴ ἔρθασεν.

Ὡς προχθὲς, ἅμαξά τις ἔστη πρὸ τῆς κιγκλιδωτῆς θύρας τοῦ οἰκήματος, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον τὸ ὄχημα τοῦ ἰατροῦ, ἀλλ' ὁδοιπορική, εὐρεῖα, στερεὰ καὶ ἐλαφρὰ συγχρόνως ἅμαξα. Ὁ ἡνίοχος ἦτο ὁ αὐτός· μόνον ἀντὶ ἑνὸς ὑπῆρχον ἐζευγμένοι δύο μεγαλοπρεπεῖς ἵπποι. Οἱ ὑπηρέται ἔσπευσαν εἰς προϋπάντησιν τοῦ ἀγαθοῦ ἰατροῦ Ξαρονὼ καὶ συνώδευσαν αὐτὸν μέχρι τοῦ κατωφλίου τῆς οἰκίας, ὅπου ἀνέμενεν αὐτὸν ὁ κ. Δεσιμαΐζ.

— Κύριε ἰατρὲ, εἶπεν ὁ βαρόνος, δὲν ἔχετε νὰ περιμένητε, τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα. Ἡ οἰκόσιτος ὑμῶν ἔφαγε πρὸ μιᾶς ὥρας μετὰ ὀρέξεω. καὶ ἐνεδύθη καλῶς.

— Καλῶς, καλῶς, κάλλιστα, κύριε βαρόνε.

Τούτου δὲ διατάξαντος.

Ἀμέσως οἱ ὑπηρέται ἄραντες τὰ κιβώτια, ἔφερον ἐντὸς τῆς μεγάλης ἁμάξης.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἡ μαρκησία ἐφάνη κρατοῦσα τὸν βραχίονα τῆς γυναικός, ἥτις ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ παρ' αὐτῇ καθήκοντα ὑπηρετρίας, δεσμορύλακος καὶ μετ' ὀλίγον μαΐας. Προὐχώρει ἤρεμος, τὴν ἡδύτητα ἔχουσα ἐν τῷ βλέμματι καὶ τὸ ἐπιβλητικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς βασιλίσσης νεωστὶ ἐστεμμένης.

Πειθήνιος εἰς τὴν πανοῦργον φωνὴν τῆς γυναικὸς Βιρέττης ἄφινε νὰ σύρωσιν αὐτὴν ὡς παιδίον εἰς ὃ ὑπεσχέθησαν παίγνιον, ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ ἐζήτει.

Διερχομένη πρὸ τοῦ βαρόνου, τοῦ ψευδοιατροῦ καὶ τῶν ὑπηρετῶν ἐστάθη τοὺς παρετήρησεν, χωρὶς νὰ τοὺς γνωρίσῃ, ἐχαιρέτησε διὰ μηχανικῆς κινήσεως τῆς κεφαλῆς καὶ ἐμειδίασεν.

Ἀλλ' ἐν τῷ μειδιάματι τούτῳ ὑπῆρχέ τι τοσοῦτον θλιβερὸν, τοσούτῳ ὀδυνηρὸν, ἡ δὲ φυσιογνωμία της κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἔσχεν ἔκφρασιν ἀγωνίας τόσῳ βαθείας, ὥστε ὁ βαρόνος, οἱ ὑπηρέται, καὶ ὁ Βλαιρὼ αὐτὸς, ζωηρὰν ᾐσθάνθησαν συγκίνησιν.

Θὰ ὑπέθετέ τις ὅτι ἡ δυστυχὴς μαντεύουσα τὴν ἀναμένουσαν αὐτὴν τύχην ἐζήτει χάριν παρὰ τῶν δημίων της. Οἴμοι ! Τὸ περωμένον της ἔμελλε νὰ ἐκπληρωθῇ. Ἡ περιστερὰ ἦτο ἐντὸς τῶν ὀνύχων τῶν γυπῶν.

Αὕτη διῆλθεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἠκολούθησαν σιωπηλῶς.. Ὅτε ᾐσθάνθη τὸν ζωηρὸν ἀέρα ἐπὶ τοῦ προσώπου της, τὸ φῶς ἐν τῇ ὠχρᾷ ἀντανακλάσει τοῦ δύοντος ἡλίου, ὠπισθοχώρησε μετά τινος ῥρίκης. Ἕκαστος θὰ ἐνόμιζε πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐσκόπει ν' ἀντισταθῇ. Οὐδὲν τοιοῦτον συνεβη. Τῆς Ζεννὺ λαβούσης αὐτὴν ἐκ τοῦ ἑτέρου βραχίονος, ἡ Λουκία ἐπορεύθη μέχρι τῆς ἁμάξης, ἐφ' ἧς μηχανικῶς καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ ἀνάγκην πολλῆς βοηθείας, κατέλαβε θέσιν. Ἡ Βιρέττη ἐκάθισε πλησίον της, ὁ δὲ Βλαιρὼ ἀπέναντι αὐτῶν. Τῆς θυρίδος κλεισθείσης, ὁ Βλαιρὼ κατεβίβασε τὰ παραπετάσματα ἑκατέρωθεν.

Ὁ ἡνίοχος ἔπληξεν ἐλαφρῶς τὰς πλευρὰς τῶν ἵππων καὶ ἡ ἅμαξα ἀνεχώρησε ταχέως.

Πέραν τοῦ Ρουεὶλ ὁ ἥλιος ἤρξατο δύων. Ἡ ὁδὸς ἦτο ἔρημος. Ταχέως ὁ ἡνίοχος ἐξαγαγὼν τὸν ταινιοφόρον πῖλον καὶ τὸν διφθερωτὸν ἐπενδύτην ἔθετο ἐντὸς τοῦ κιβωτίου τῆς ἕδρας του καὶ ἐφόρεσεν ἕτερον πῖλον ἐκ δέρματος θηρίου καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπενδύτου ἕτερον χονδροῦφῆ τῶν ἁμαξίων.

Δύο ὥρας μετὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῆς μαρκησίας Σαμαρὰνδ, τὸ οἴκημα ἦτον ἔρημον. Αἱ θύραι καὶ ὅλα τὰ παράθυρα ἦσαν κεκλεισμένα.

Πρῶτοι ἀνεχώρησαν ὁ ὑπηρέτης, ἡ μάγειρος καὶ ἡ Ἀγγλίς, ὁ βαρόνος καὶ ὁ ἡνίοχος παρηκολούθησαν αὐτοὺς κατὰ πόδας. Ὁ τελευταῖος οὗτος εἶχε ζεύξει τοὺς δύο ἵππους εἰς τὸ ὄχημα. Ὁ κ. Δεσιμαΐζ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἑκατομμύρια, οὐδεμία δὲ φωνὴ, οὐδὲ ἡ τῆς συνειδήσεώς του, ἠκούσθη κραυγάζουσα : Ὁ κλέπτης !

Τὴν ἐπαύριον ἐν Πὸρ-Μαρλὺ τὰ γραΐδια ἔλεγον.

— Ξερετε, τὸ μέγαρο κλείσθηκε, δὲν εἶνε πλέον κανένας.

— Ἕνας μεγαλος ἰατρὸς ἦλθε καὶ 'πῆρε τὴν τρελλὴ, ἀλλ' ὄχι διὰ νὰ τὴν περιορίσῃ εἰς κανὲν φρενοκομεῖον τῶν

ΝΥΚΤΕΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, μετὰ τὸ ἀερόστατον τοῦ Βεδὲ, τὸ ὁποῖον εἰρήσθω ἐν παρενθέσει, ἐξέπασεν ἐπάνω εἰς τὰ κεραμίδια οἰκίσκου τινὸς παρὰ τὸν Ἀκρόπολιν, τοῦ ὁποίου οἰκίσκου ἡ οἰκοδέσποινα ἐξέσπασε πάλιν κατὰ τοῦ ἀεροναύτου, ἐξελθοῦσα μὲ χονδρόξυλον διὰ νὰ ἐκδικήσῃ ἐπὶ τῶν νώτων του τὴν ἀπροσδόκητον ζημίαν καὶ διατάραξιν τῆς οἰκιακῆς της εἰρήνης, ἀπαράλλακτα, ὡς θὰ τὸ ἔπραττε κατὰ τοῦ τυχόντος ἀγριογάτου· καὶ θὰ ἐξετέλει τὴν ἐκδίκησιν, ἂν δὲν συνείχετο ὑπὸ τῶν παρεστώτων· τί ὡραῖον ἔπαθλον εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος θὰ ἐλάμβανεν, ὡς ἀρχαῖος ἱππότης, ἀπὸ γυναικείας χειρὸς, ὁ ταλαίπωρος αἰθεροδρόμος!.. Ἔλεγον λοιπὸν ὅτι τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, μετὰ τὸ ἀερόστατον, ἅμα αἱ πρῶται νυκτεριναὶ σκιαὶ διεχύθησαν ἐπὶ τῆς πόλεως, ὁ κόσμος, ὅστις εὑρίσκετο ἔξω, ἐκτάκτως πυκνὸς καὶ ζωηρὸς, διηρεῖτο εἰς τρεῖς ἀποχρώσεις, εἰς τρία διάφορα γοῦστα, ἐλάμβανε τρεῖς διαφόρους διευθύνσεις: ἢ ἐνεκαθιδρύετο εἰς τὰ δύο λειτουργοῦντα θέατρα, ἢ κατελάμβανε τὴν πρώτην τυχοῦσαν τράπεζαν τοῦ καφενείου τῶν Ὀλυμπίων, ἢ ἐτρέπετο ἐπὶ τὰ πολυθόρυβα σαλόνια τῶν ὑποψηφίων δημάρχων μας. Καὶ οἱ μὲν φλεγματικώτεροι τῶν καφενείων θαμῶνες ἐρρόφων ἐν σιωπῇ ἡδύτητι τὸν ναργιλέν των, ἢ ἀπήλαυον τοῦ παγωτοῦ των, οἱ δὲ ἀκραταὶ τῶν θεάτρων, εὐμουσότεροι, ἐτέρποντο εἰς τὰς μελωδίας τοῦ Γουαρανῆ, καὶ τὰς χαριτωμένας περιπετείας τοῦ Ψαθίνου Καπέλλου.

Οἱ δὲ ρέκται τῶν σαλονίων, πατριωτικώτεροι, ἢ ἐξήντλουν ἐντὸς αὐτῶν δεινὰ ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς μελλούσης ἐπιτυχίας τοῦ φίλου των ὑποψηφίου, ἢ πομπωδῶς παρήλαυνον ἔξω, ἐκλυόμενοι εἰς παρατεταμένας ζητωκραυγὰς καὶ πυρσοφορίαν καὶ ἄλλην βοὴν καὶ πάταγον· καὶ ἀπεπελεῖτο οὕτω συνεχὴς καὶ ὑπόκωφος ἰαχὴ ἀνὰ τὴν πόλιν, ἐπικρατοῦσα παντὸς ἄλλου θορύβου, καὶ τῶν ψιθύρων τῶν ὑπαιθρίων τραπεζῶν, καὶ τῆς ἠχοῦς τῶν ὑπαιθρίων θεάτρων, ἥτις δὲν ἐξετείνετο πέραν τῆς πλατείας τῶν Στύλων, ἰαχὴ ἡ ὁποία καταφθάνουσα μέχρι τῶν ἡσυχωτέρων συνοικιῶν τῆς πόλεως καὶ πλήττουσα τὰ ὦτα τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐκεῖ πέραν εὑρεθέντος μονήρους διαβάτου, ἠδύνατο νὰ διεγείρῃ ποικίλας αὐτοῦ σκέψεις ἐπὶ τῶν ποικίλων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ἡ εὐεργετικὴ νὺξ παρέχει εἰς τόσῳ ἀντικειμένας πρὸς ἀλλήλας ἐνεργείας, εἰς ἐρωτικὰς συνεντεύξεις καὶ φονικὰς ἀποπείρας, εἰς θεατρικὰς ἀπολαύσεις καὶ κομματικὰς διαδηλώσεις.

Καὶ ὄχι μόνον αἱ θορυβῶδεις ἐπιδείξεις, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀσφαλέστεραι, αἱ ἀποτελεσματικώτεραι δι' ἐκλογὰς ἐνέργειαι τελοῦνται ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς, πρὸ πάντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὅπου ἡ ἐκλογικὴ κίνησις παρουσιάζει καὶ ἰδιαίτερά τινα χαρακτηριστικά. Ἐκεῖ οἱ περὶ τοὺς ὑποψηφίους βουλευτὰς ἢ δημάρχους ἀποτελοῦντες τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας εἰς δύο δύνανται εἴδη νὰ διαιρεθῶσι: εἰς δραστηρίους τῆς ἡμέρας καὶ δραστηρίους τῆς νυκτός.

Οἱ πρῶτοι ἀναιδοκατεβαίνουν τὰς κλίμακας τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν κομματαρχῶν, ποδοτσακίζονται, φειλονεικοῦσι, στήνουν γιὰ τὸ τίποτε καυγᾶ, ἀναγινώσκουσι μεγαλοφώνως εἰς διαφόρους ὁμίλους τὰς φιλικὰς ἐφημερίδας, κρυφομιλοῦσιν, ἱδρώνουν, φωνάζουν, προσκολλῶνται εἰς τὸ πλευρὸν ἀγαθῶν ψηφοφόρων, διευθυνομένων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ὑποψηφίου των, διὰ νὰ φανοῦν ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἔφεραν, διαθέτοντες τὰς ψήφους των· τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι σκάνουν μερικοὺς ποὺ δὲν τὰς χωνεύουν, καὶ κόβουν μερικὰς ψήφους τῶν ὑποψηφίων των, ἢ τὸ πολὺ πολὺ, ἂν ἦνε ἐρωτόληπτοι, φιγουράρουν εἰς τὰς γυναῖκας. Ἀλλ' οἱ δεύτεροι, αἱ νυκτερίδες, ὤ! ἐκεῖνοι διαφερουν. Ἐκεῖνοι τὴν ἡμέραν ἡσυχάζουν, ἀπομεμονωμένοι, ἀδιάφοροι, νυσταλέοι· δὲν τοὺς μέλλει τὴν Παρισίων· φαίνεται ὅτι ἔχει ἕνα θεῖο εἰς τὴν Ἀγγλίαν ποὺ τὴν ζητεῖ.

Ὁ βαρόνος πολὺ καλὰ φέρθηκε, μὲ τόσην εὐγένειαν εἰς τὴν κόρη... Ἀγαποῦσε αὐτὸ τὸν ἀδελφόν του! Οἱ ὑπηρέται του τὸν εἶδαν νὰ κλαίῃ, νὰ θρηνῇ. Τί ἐξαίρετος ἄνθρωπος αὐτὸς, τί καλός!

— Πῶς ἀπατηθήκαμε· ἐγὼ τὴν νόμιζα πανδρεμένην, μὰ τὰ 'μάτια μου... καὶ ἐκείνη δὲν ἤτανε. Ἂς μὴ πιστεύωμεν πολὺ εἰς τὰ ἐξωτερικά.

— Ἀ! ἦταν μίαν ἀναίσχυντη γυναῖκα, τέτοιαις γυναῖκες τίποτε δὲν κυττάζουν, ὅλα τὰ περιπαίζουν, εἶνε τόσον αὐδάθεις... Νὰ νομίζηται μαρκησία! ποία αὐθάδεια!...

— Ἰδοὺ ποία εἶνε σήμερα ἡ κατάστασίς μας, ἡ ἑταίρα στέκεται ὑψηλὰ, ἔχει δούλους, παλάτι 'ς τὸ Παρίσι, ἄλλο 'ς τὴν ἐξοχὴν, ὀνομάζεται βαρόνη, κόμησσα, μαρκησία, ἐνίοτε δούκισσα καὶ πολλάκις καὶ πριγκηπέσσα.

Τοιαῦτα ἔλεγον, τοιαύτας ἐξήνεγκον σκέψεις περὶ τῆς δυστυχοῦς Λουκίας. Ὡς κατανοεῖ δὲ ἕκαστος, οἱ λόγοι τοῦ βαρόνου ἐπαναληφθέντες ἤδη ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ἔφερον τὸ ἀποτέλεσμά των.

Ἡ μαρκησία ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον ὅλων τῶν συνδιαλέξεων. Οἱ ἐκφερόμενοι λόγοι ἦσαν λόγοι ἀγανακτήσεως, ἀπεχθείας, καταφρονήσεως, οὐδεμία λέξις οἴκτου. Ἦτο τρελλή. Καὶ πάντες ἐγένοντο ἀνοικτίρμονες.

Ἀλλὰ τὰ πάντα παρέρχονται, λησμονοῦνται. Μετὰ δύο ἑβδομάδας οὐδεὶς ἐσκέπτετο πλέον περὶ τῆς δυστυχοῦς Λουκίας, μαρκησίας Σαμαρανδ.

ΛΣΤ'

ΠΩΣ Η ΚΛΕΜΕΝΤΙΝΗ ΔΕΒΩΚΟΥΡ ΕΓΕΝΕΤΟ ΒΑΡΟΝΗ ΔΕΣΙΜΑΙΖ

Ὁ βαρόνος Δεσιμαὶζ εἶχεν ἀγοράσει μέγαρόν τι κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ἡλυσίων Πεδίων, καὶ συνεσκεύασε πολυτελῶς αὐτό. Ἐν τούτοις δὲν ἐβιάζετο πολὺ ἵνα ἐροδιάσῃ αὐτὸ δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων. Δὲν εἶχεν ἀκόμη ἢ τρεῖς ὑπηρέτας καὶ ἠρκεῖτο ἐν τῷ παρόντι εἰς τοὺς ἵππους καὶ τὰς ἁμάξας, οἵτινες ἠγοράσθησαν ὑπὸ τοῦ μαρκησίου.

Ἐν τῷ μεγάρῳ του ἐδέχετο φίλους μόνον τινὰς ἐκλεκτούς. Ἐραίνετο ἐπιφυλακτικὸς, οἱ δὲ λόγοι του ἦσαν συνετοί. Ἔφερεν ἐπιδεικτικῶς τὸ πένθος τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐδείκνυε μεγάλην θλῖψιν, ἀληθῆ ὀδύνην. Σκοπὸν εἶχε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ παρελθόν του ἐνώπιον τοῦ κόσμου, καὶ ἐφαίνετο ὅτι παρῄτησε διὰ παντὸς πάσας τὰς ἀσωτίας, ὧν ἕνεκα ἐπευφημεῖτο ἄλλοτε ὑπὸ τῶν φιληδόνων παρισινῶν.

Ἠκολούθει τὰς συμβουλὰς τοῦ Βλαιρὼ, εἰπόντος αὐτῷ.

— Κατ' ἀρχὰς, κύριε βαρόνε, μὴ θόρυβον, μὴ μεγαλοπρέπειαν· προσέξατε!

ἡμέραν, ἂν τοῖς ὡμιλήσετε ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου Α, ἢ κατὰ τοῦ ὑποψηφίου Β· θὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐργασίαν των, ἐργατικοί, ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐνῷ οἱ πρῶτοι συχνὰ εἶνε λόγιοι νέοι,—θὰ μειδιάσουν... ἢ θὰ χασμηθῶσιν... Ἀλλὰ μόλις ἡ ἀγγλὶς ἡμέρα παραδώσῃ τὸ κράτος της εἰς τὴν ἀφρικανὴν ἀδελφήν της, ἐνδύονται τὴν πανοπλίαν των, κατεσκευασμένην ἢ ἐκ μετάλλου... χρυσοῦ, ἀργυροῦ, χαλκίνου, ἢ... ἐκ τραπεζογραμματίων· τὰ ὄμματά των, ἀσφαλῶς βλέποντα ἐν τῇ νυκτὶ, γνωρίζουν διὰ ποίας ὁδοὺς πρέπει νὰ πορευθῶσι, καὶ ποῦ νὰ σταματήσωσιν· ἡ θύρα των συνίσταται εἰς... θύρας, καὶ ἡ πεῖρα τοὺς ἐδίδαξεν, ὅτι θὰ ἀνοιχθοῦν ἐκεῖναι πρὸ τῆς ἐλαχίστης κλαγγῆς τῆς μαγικῆς πανοπλίας των· γνωρίζουν καλὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἠξεύρουν εἰς ποίους πρέπει νὰ μιλήσουν, καὶ εἰς ποίους νὰ μιλήσουν, καὶ πῶς νὰ τοὺς μιλήσουν, καὶ πότε τὰ ἔπη των πρέπει νὰ ἦνε πτερόεντα, καὶ ποτὲ χρυσᾶ. Ὦ, δῆλον, ἐκεῖνοι, μεθ' ὧν συνεννοοῦνται εἶνε ἡ ὑποστάθμη τῆς κοινωνίας, ἡ γελωτοποιὰ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν, προκομμένοι συνειδήσεις, εὐγενεῖς καρδίαι· ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν τῇ στάθμῃ τῆς ἐκλογῆς ζυγίζουν πολὺ—καὶ δὲν εἶνε καὶ ὀλίγοι.—Ὅπως ὁ Ρακοσυλλέκτης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ γνωστῷ παρ' ἡμῖν δράματι, τὴν νύκτα ἐτέλει τὴν ἐργασίαν του, περισυνάγων καὶ τὸ εἰδεχθέστερον ράκος, ἐξ οὗ θὰ κατηρτίζετο ὁ στιλπνότερος χάρτης, οὕτω καὶ οἱ τῆς νυκτὸς περίδρομοι οὗτοι περισυνάγουσι τὰ παντοῖα κοινωνικὰ ράκη, ἐξ ὧν καταρτισθήσεται λαμπροφανὴς ἡ ἐπιτυχία τοῦ δεῖνος ὑποψηφίου φίλου των.

Ζήτω λοιπὸν ἡ νὺξ, ἡ τόσῳ συντελοῦσα εἰς τοὺς γάμους, καὶ τὰς ἐκλογικὰς ἐπιτυχίας.

Ὀνουλουλοῦ.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἡ νεαρωτάτη μαθήτρια τῆς γ' τάξεως τοῦ παρθεναγωγείου τῆς κυρίας Χίλλ, Ἐρατὼ Σ. Βάλβη, ἐκ Μεσολογγίου, διεκρίθη διὰ τὰς λαμπρὰς αὐτῆς ἐξετάσεις ἐσχάτως, τυχοῦσα τοῦ ἄριστα εἰς πάντα τὰ μαθήματα. Δικαίως ἔθεν χαίροντες δι' αὐτὴν πατὴρ καὶ ἀδελφοὶ καὶ συγγενεῖς τῇ ἀπευθύνουσι σήμερον, ὡς εὔσημον τῆς ἐξαιρέτου ἐπιμελείας της, μυρίας εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

— Ὁ μικρὸς ἡμῶν φίλος Ἰωάννης Χαλκοκονδύλης ἐπιμελέστατος καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τοῦ κ. Σιμοπούλου ἔδωκεν ἄριστας ἐξετάσεις καὶ διεκρίθη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσιοι, 3 Ἰουλίου. Εἰδήσεις ἐκ Φροσδάρφ λέγουσιν ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ κόμητος τοῦ Σαμβὼρ δὲν ἐβελτιώθη.

Ὁ κόμης τῶν Παρισίων καὶ ὁ δούξ τοῦ Νεμοὺρ ἀνεχώρησαν, μεταβαίνοντες εἰς Φρονδόρφ.

Παρίσιοι, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον . Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,17. Τουρκικὸν δάνειον 10,97. Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 350. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25.29.

Ἀλεξάνδρεια, 3 Ἰουλίου. Χθὲς ἐγένοντο 105 θάνατοι ἐκ χολέρας ἐν Δαμιέττῃ καὶ 16 ἐν Μανσούρᾳ.

Γλασκόβ, αὐθημερόν. Πλοῖον καθελκυόμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἀνετράπη· 65 ἄνθρωποι ἐπνίγησαν.

Λονδῖνον, 3. Ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὁ λόρδος Γράμβιλλ ἐτίθησι τὰ κατὰ τῆς χολέρας ληφθέντα μέτρα. Ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν τοῦ Gull ἀπορραινομένου ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ν' ἀνησυχῶμεν εἴτε διὰ τὴν Αἴγυπτον εἴτε διὰ τὴν Εὐρώπην. Ὁ λόρδος Γράβιλλ πιστεύει ὅτι ἡ ἐν Αἰγύπτῳ χολέρα ἐγεννήθη ἐν τῇ χώρᾳ καὶ δὲν θέλει ἀποκαταστῇ ἐπιδημική.

Καίτοι σφόδρα ἐπεθύμει νὰ ἀπολαύσῃ τῆς τοσούτῳ ἀδίκως κτηθείσης περιουσίας, ἐμετρίαζεν ὅμως ἑαυτὸν θέτων χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθυμίας του. Ἔπρεπε ν' ἀπατήσῃ τὸν κόσμον καὶ ἐπέτυχεν. Ἔλαβε τὰ μέτρα του, ὅπως μὴ διεγείρῃ κοινὴν τὴν προσοχὴν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἔμεινε λίαν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰς συμβουλὰς, ἃς τῷ εἶχε δώσει ὁ Βλαιρὼ, διότι οὐδόλως σχεδὸν ἠπόρησαν ἐπὶ τῇ ἐπελθούσῃ μεταβολῇ εἰς τὴν περιουσίαν του, τοῦθ' ὅπερ μάλιστα παρῆλθεν ἀπαρατήρητον, ὡς τόσα ἄλλα πράγματα ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσιν.

Οἱ δὲ φίλοι του, οἱ φιλήδονοι, ἀπατηθέντες καὶ αὐτοὶ, ἀποστράφησαν, ἐγκατέλιπον αὐτὸν, μὴ εὑρίσκοντες αὐτὸν ἄξιον νὰ κατέχῃ θέσιν τινὰ μεταξὺ αὐτῶν. Τοῦτο δ' ἀκριβῶς ἐπεθύμει καὶ ὁ βαρόνος. Ἀπεναντίας, παρὰ τοῖς τιμίοις ἀνθρώποις προσεκτήσατο πολλὰς συμπαθείας, τοῦθ' ὅπερ ὡσαύτως ἤθελε.

Φίλος τοῦ μαρκησίου Δεπρέελ, παρουσιασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰς μᾶλλον συχναζομένας ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου αἰθούσας, ἐτύγχανε πανταχοῦ καλῆ, ὑποδοχῆς.

Ὡραῖος, κομψὸς, διακεκριμένος, λεπτὸς, σώφρων ἐν τοῖς λόγοις, ὀλίγον δειλὸς, ἀμηχανῶν, περιποιητικὸς πρὸς τὰς κυρίας, ἰδίως πρὸς τὰς γραίας, κατέστη ταχέως ὁ εὐνοούμενος αὐτῶν, αἵτινες προσεφέροντο λίαν φιλαρέσκως καὶ περιποιητικῶς πρὸς αὐτόν.

Ὁ βαρόνος, ἐξηκολούθει θαυμασίως παριστῶν τὴν κωμῳδίαν.

Πάντες ἔλεγον καθ' ἑαυτοὺς ἢ ἐψιθύριζον εἰς τὰ ὦτα:

— Εἶνε ὁ βαρόνος Δεσιμαὶζ ἄριστος νεανίας· ἔσως ἐγνωρίσατε τὸν πατέρα του, περὶ οὗ ἐγένετο ἄλλοτε πολὺς λόγος· ἦτο ἕνας παίκτης, διεφθαρμένος, ὅστις κατεβρόχθισε τὴν περιουσίαν του. Ὁ υἱός του θὰ ἦτο ἠναγκασμένος σήμερον νὰ ἐργάζεται, ἵνα ζῇ, ἐὰν μὴ εἶχεν ἀδελφὸν πρωτότοκον, ὅστις ἀπέκτησε περιουσίαν ἐν ξένῃ γῇ· πρό τινων δὲ μηνῶν ἀποθιώσας ἀφῆκεν ὅ,τι εἶχεν εἰς τὸν βαρόνον, ἕως δύο ἢ τρία ἑκατομμύρια, ὡς λέγεται. Περιουσία ὄχι εὐκαταφρόνητος.

Νέος εὐπροσήγορος, ὡραῖος, ἠθικὸς, πλούσιος, κεκτημένος ὡραῖον ὄνομα, ὁ βαρόνος δὲν εἶνε πρόσωπον ἄξιον ἀποστροφῆς, ἰδίως κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καθ' οὓς αἱ νεάνιδες δυσκόλως εὑρίσκουσι νὰ ὑπανδρευθῶσι. Λοιπὸν νὰ νυμφεύσωμεν τὸν βαρόνον. Εἶνε εὐχάριστον νὰ νυμφεύῃ τις ἄλλους.

Ἡμέραν τινὰ ἡ ἐπίκληρος δούκισσα Δικοργγερνὼν εἶπεν εἰς τὸν βαρόνον.

— Κύριε Δεσιμαὶζ, θέλετε νὰ νυμφευθῆτε; Μὴ γελᾶτε, κύριε, ἡ ἐρώτησίς μου εἶναι σπουδαία, σπουδαιοτάτη.

— Τότε, ὦμεν σοβαροὶ, κυρία δούκισσα. Θεέ μου, θέλω νὰ νυμφευθῶ προθύμως, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νεᾶνίς τις νὰ μοὶ ἀρέσῃ καὶ νὰ μὲ θελήσῃ.

— Νομίζετε τοῦτο ἀδύνατον, βαρόνε;

— Οὐχὶ βεβαίως· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε...

(ἀκολουθεῖ)

24 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 24

ΔΙΝΟΡΑ

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἐκτὸς τῆς ὄπερας, τοῦ βουλεβάρ τῆς λέσχης, εἰς τὸν κόσμον, καὶ τὸν κόσμον αὐτὸν θέλω νὰ ἴδω, νὰ σπουδάσω, καὶ ρίπτομαι εἰς τὴν θάλασσαν ὡς ὁ Τηλέμαχος, χόπλα, ἀλλὰ χωρὶς Μέντορος.

Ὁ Ρενὲ εἶχε τὸ φρόνημά του περὶ τοῦ νέου Φερδύ· ὁ Ραϋμόνδος ἦτο καλὸ παιδί, τὸ ὁποῖον «ἐπόζαρεν ὀλίγον»· ὁ πρίγγιψ δὲν ἠννόει σχεδὸν τὴν ψυχικὴν γενναιότητα καὶ τὴν ζωτικὴν ἀνησυχίαν τοῦ κατά τι μελαγχολικοῦ, σταθεροῦ καὶ γλυκοῦ νεανίου, αἰσχυνομένου ἐν ταὐτῷ καὶ ἀπογοητευμένου ἐκ τῶν Παρισίων, καὶ, ἂν καὶ ἐλάτρευεν τὸν μαρκήσιον, ὑποχρεωμένον νὰ φεύγῃ ἐν τοσούτῳ καὶ νὰ πηγαίνῃ εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Κίνας, ὅπου ἦτο τοὐλάχιστον βέβαιος ὅτι δὲν θὰ προσέκρουεν ἐναντίον ἐρωμένης τινος τοῦ πατρός του.

Ὁ Ρενὲ εὕρισκεν ὅτι ὁ Ραϋμόνδος, ὁσάκις ὡμίλει, ἔδιδεν εἰς τὸν λόγον του χροιὰν συζητήσεως. Λοιπὸν, ἀφοῦ ὁ λόγος περὶ Δινόρας, ἦτο φανερὸν ὅτι ὁ Φερδὺ, εἰσελθὼν, ἦτον ἕτοιμος νὰ τοῦ κουρτήσῃ ζεστὴν ζεστὴν καμμίαν συζήτησιν περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ δελεάζοντος πρὸν τὴν δελεαζομένην.

Πράγματι, ὁ Ραϋμόνδος, ὠθούμενος ὑπὸ διπλοῦ συναισθήματος,—τῆς ἐμφύτου συμπαθείας πρὸς τὴν Δινόραν, καὶ τῆς ἠθικῆς εὐθύτητος, ἥτις ἦτο ὁ νόμος του,—ἐπεθύμει νὰ προσπαθήσῃ νὰ καταδείξῃ εἰς τὸν Ρενὲ τὴν ἰδέαν τοῦ δικαίου, δι' οὗ εἶχε ποτισθῆ, εἶχε τραφῆ· τοῦ πρίγγιπος ὁμόσαντος πρὸς τὴν δεσποινίδα Φερῶ ὅτι θὰ ἐγίνετο σύζυγός του, ἡ δεσποινὶς Φερῶ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ κ. Σανταινὲ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὑποσχέσεώς του.

— Εἶσαι τρελλός! ἀπεκρίνετο εἰς ταῦτα ὁ Ρενέ. Ἀλλ' ὄχι, ἀγαπητέ μου, δὲν ξεύρεις τὸν κόσμον, εἶσαι ἄγριος. Ἂς δοῦμε, σὺ θὰ ἐνυμφεύεσο Κινέζαν, τὴν ὁποίαν τυχὸν ἤθελες εὕρει χαριτωμένην εἰς τὸ Πεκίνον, καὶ θὰ τὴν ὁδηγοῦσες εἰς τὴν δημαρχίαν τῆς περιφερείας σου; Πήγαινε λοιπὸν νὰ τὸ πῇς εἰς τὴν μητέρα μου, σὺ ὁ ὁποῖος μὲ συμβουλεύεις νὰ νυμφευθῶ τὴν Δινόραν! Περίφημα θὰ σὲ δεχθῇ.

— Γνωρίζει ἡ πρίγγιπέσα, ὅτι ἔχεις ἐρωμένην τὴν δεσποινίδα Φερῶ;

— Ἀναμφιβόλως... Ηὗρεν ἐπάνω εἰς τὴν θερμάστραν μου τὴν φωτογραφίαν τῆς Δινόρας, καὶ τὴν ἐξέλαβεν ὡς ἠθοποιόν. Τῆς εἶπον τὴν ἱστορίαν, καὶ τὴν ἤκουσε μετ' ἐνδιαφέροντος. Εἶχεν ἀναγνώσει τὴν δίκην τῶν Μεταλλείων τῆς Σιέρρα Φουέντας.

— Καλὰ πᾶμε! εἶπεν ὁ πρίγγιψ, καγχάζων. Θέλεις νὰ μοῦ 'πῇς ὅτι μὲ χαϊδεύει ἡ μητέρα μου!

— Ὄχι, εἶπεν ὁ Φερδύ. Ἡ μήτηρ σου εἶνε ἔντιμος γυνή. Ἐκεῖνοι ποῦ σὲ χαϊδεύουν εἶνε οἱ ἄλλοι.

— Καὶ ζήτωσαν οἱ ἄλλοι! συνεπέρανεν ὁ Ρενὲ, ἀναλαμβάνων τὸ διακοπὲν βιβλίον του.

Ὁ Ραϋμόνδος ἐδοκίμαζεν ἀληθῆ θλίψιν, βλέπων ὅτι ὁ πρίγγιψ Δὲ Σαντεναὶ ἦτο ααθ' ὁλοκληρίαν ἀδιόρθωτος. Εὕρισκεν ἐν ἐκείνῳ τὸ ἐπιτετηδευμένον, τὸ δριμὺ, τὸ γελοιῶδες, τὸ κατ' ἐπίφασιν πνεῦμα καὶ θέλγητρον τῆς παρισινῆς ζωῆς. Ἐβιάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς ναύτας του καὶ ἡ ὀσμὴ τοῦ κατραμιοῦ τοῦ κοιτωνίσκου του τῷ ἀπήρεσκεν ὀλιγώτερον τῆς ἀποφορᾶς τῶν μυρουδικῶν τοῦ κοιτῶνος τοῦ πρίγγιπος.

Ἡ ὡραία ἐκείνη κόρη, ἐμφανισθεῖσα πρὸ αὐτοῦ ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ καλλονῆς τιμίας, τὸν ἐτάραττε. Ἠσθάνετο σαφῶς ὅτι ἐδοκίμαζεν ἐναντίον τοῦ ἐξαδέλφου του τόσῳ μεγαλειτέραν ὀργὴν, ὅσῳ θελκτικωτέρα τοῦ ἐφαίνετο ἡ Δινόρα. Αἴσθημα ἡ συναίσθησις ἀόριστος, ἀλλὰ θετικὴ, πραγματική. Τοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν δεσποινίδα Φερῶ, διὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, μὴ τολμῶν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἐπεθύμει καὶ λιγάκι τοῦτο διὰ νὰ τὴν ἐπανίδῃ.

Ἡ νεᾶνις ἐνεπιστεύετο εἰς ἐκεῖνον πάντη ἐλευθέρως, ἑλκυομένη καὶ αὐτὴ ὡσαύτως ὑπὸ τῆς τοιαύτης χρηστότητος, καὶ μὴ εὑρίσκουσα ἐν τῷ βάθει τῶν μαύρων ὀφθαλμῶν τοῦ Ρενὲ, εἰμὴ ἀφοσιώσεως καὶ σεβασμοῦ ἔκφρασιν. Ἐν τοσούτῳ εἶχε πεῖσμα καὶ ὁ Ραϋμόνδος ἐναντίον τοῦ Ρενὲ, καὶ ἀκριβῶς τὸν εὕρισκεν ἔνοχον καὶ ἄνανδρον. Θὰ τοῦ τὸ ἔλεγε μίαν ἡμέραν.

Τὸ εἶπε καθαρὰ σχεδὸν εἰς τὴν πριγγιπέσσαν μίαν ἑσπέραν καθ' ἣν ἦλθε νὰ τῆς ἀναγγείλῃ τὴν προσεχῆ ἀναχώρησίν του.

Ἡ Κυρία Δὲ Σαντεναὶ κατεῖχε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βὰν-Δὼκ μέγαρον γειτνιάζον πρὸς τὸ τοῦ υἱοῦ της, καὶ ἐκεῖ ἔζη περίεργον ζωὴν, πλησίον μὲν τοῦ Ρενὲ, ἀλλὰ χαμένη, ὡς ἐν νοσηρᾷ ὁμίχλῃ, ἐν τοῖς ἀτμοῖς τῆς μορφίνης.

Ψηλόλυγνη, νευρικὴ, ὑπεσκαμμένη ὑπὸ τῆς ἡμικρανίας, ἐζήτει διαδοχικῶς ἐν τῷ χλωροφορμίῳ ὀλίγον ὕπνον κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀϋπνίας, καὶ ἐν ταῖς δόσεσι τῆς μορφίνης ὀλίγην ἡσυχίαν κατὰ τὸς στιγμὰς τῶν νευραλγικῶν κρίσεων. Σπανίως ἐξήρχετο, ζῶσα περικεκαλυμμένη ὑπὸ τῆς πολυτελείας της εἰς εἶδός τι εὐτυχοῦς ὑπνοβασίας, ἥτις καθίστατο μερικὰς στιγμὰς ἡμιπαραφροσύνη. Ἀναγινώσκουσα πολὺ χωρὶς νὰ ἐνιοῇ πολὺ, καὶ λατρεύουσα τὸν υἱόν της—τὸν ἥρωα τῶν χρονικῶν, ἅτινα κατέτερπον αὐτὴν—μέχρι τοῦ νὰ τῷ συγχωρῇ τὰ πάντα. Ἐνίοτε εὕρισκε πολὺ γελοῖον ὅαι τὸν ἀπεκάλουν *Ἄνθος τῶν δανδήδων*, καθὼς τοὺς *ἄλλους*.

Τὴν ἑσπέραν τῆς ἀποχαιρετιστηρίου ἐπισκέψεως τοῦ Ραϋμόνδου, ἡ πριγγιπέσσα, ἐντὸς τῆς μικρᾶς της αἰθούσης, τὴν ὁποίαν ἐφώτιζον δύο λυχνίαι ἰαπωνικαὶ, ἦτο κατὰ τὴν συνήθειάν της ἐξηπλωμένη ἐπὶ σοφᾶ, νωχελὴς, μὲ ἀπλανὲς βλέμμα, ἁσὰν μουδιασμένη, ἀδιάφορος, τὰς κόρας συνεσταλμένας, ἐν καταστάσει εὐδαίμονος *κεφιοῦ*, ἐν γλυκείᾳ ἐξασθενήσει, ἐν τῇ ἐκλύσει τῶν μορφιομανῶν ἢ τῶν ὀπιοφάγων, ὀνειρώττουσα, μεθύουσα· καὶ ὑπὸ τὸ ρόδινον φέγγος τῶν λυχνιῶν, παρετήρει τὸν Ραϋμόνδον δι' ἀμυδροῦ μειδιάματος, μόλις κινοῦντος τὰ λεπτά της χείλη ἐπὶ τοῦ ἰσχνοῦ της προσώπου, οὗτινος αἱ φαιόξανθοι τρίχες, ἐπεστρωμέναι ὑπὸ ἀργυρᾶς πούδρας, ἐφαίνοντο κατάλευκοι.

Ἔσχεν ἐν τοσούτῳ, παρατηροῦσα τὸν ἀνεψιόν της, τὴν ἀντίληψιν τῆς ἀναμνήσεως, καὶ τοῦ εἶπε, τείνουσα τὴν χεῖρα της:

— Ἀ! σεῖς εἶσθε, μαρκήσιε, ἀνεψιέ μου, ποῦ συμβουλεύετε τόσω καλὰ ἕνα πρίγγιπα Σαντεναὶ νὰ νυμφευθῇ μίαν τιποτένια;

(ἀκολουθεῖ)